

Ah, voi, tei, voi, dragii mei

Cristian Andronic

Ah, voi, tei, voi, dragii mei,
Frumusețea voastră clară,
Încă mi-o aduc aminte,
În tăcute nopți de vară.

Ah, voi, tei cu miros dulce,
Ale voastre flori le-am prins,
La ureche și la haină,
De polenul vostru, nins.

Și le-asemănam adesea,
Cu-ndragitul păr de miere,
Care împlinea tabloul,
Unui chip ce astăzi piere.

Ah, voi, tei din codrul veșnic,
Mi-ați fost drum către iubire!
Nu vă uit, nu vă voi pierde,
Cât de mult vă am în fire!

Străjuți de azi bătrânii,
Care au rămas să stea,
Îndulciți în amintire,
Prima dragoste a mea!